

have vi Lønningslovene førte ud i Livet, og der vil jeg bede den ærede Ordfører studere det Budget, han er Ordfører for. Der oplyses det i Anmærkningerne, at der udbetales 90,000 Kr. i Natpenge til de Funktionærer, der ere ansatte under Togtjenesten. Og det oplyses ligeledes, at deres Tal er 2,360. Dividere vi dette Tal ind i 90,000, bliver det 38 Kr. til hver aarlig. Det er Penge, som de fortjene for Tjeneste, udført mellem Kl. 11 Aften og 5 Morgen. Endvidere finder man, at der under Stationstjenesten anslaas et Beløb paa 145,000 Kr. i Natpenge. Det er forhøjet med 5,000 Kr. i Fjor. Det skal deles mellem 3,600 og 3,700 Personer. Det bliver altsaa ca. 40 Kr. til hver aarlig. Saa er der Køre- og Timepengene. Den ærede Ordfører læste et Stykke op af Loven om, efter hvilke Regler de skulle fordeles; men det havde ogsaa her været bedre at søge til Finansloven, hvor Loven føres ud i Livet, og hvor vi have med de virkelige Tal at gøre. Paa den kommende Finanslov foreslaas der 380,000 Kr. i Køre- og Timepenge, der skulle fordeles til 1,044 Personer, hvilket giver 364 Kr. til hver. Nu bliver den ærede Ordfører naturligvis forfærdelig glad, naar jeg nævner dette Tal; det er jo i hans Favør, et Bevis for, hvor glimrende Statsbanefunktionærerne ere stillede. Men jeg vil sige, at jeg betragter slet ikke dette som Løn; det er Penge, der ydes til disse Folk, fordi de skulle færdes ude omkring, borte fra deres Hjem. Naar en Funktionær f. Eks. rejser herfra om Morgenen med Eksprestoget til Fredericia og først kommer tilbage hertil næste Dags Aften, har han været 36 Timer borte fra sit Hjem. Derfor ydes der ham en Godtgørelse i disse Køre- og Timepenge. Han maa nyde sine Maaltider ude i den Tid, han færdes borte fra sit Hjem. (Afbrydelse af *Guldbrandsen*.) Det ærede Medlem for Rudkøbing mener vel, at det behøve de Folk ikke, i 36 Timer kunne de nok sulte. Jeg siger nu alligevel, at naar en Mand skal nyde sine Maaltider ude i den Tid, han er borte, kan det ikke undgaas, at det bliver dyrere for Familien at leve. Manden maa bruge Penge ude. Derfor betragtes Køre- og Timepengene heller ikke som egentlig Løn, men som en Godtgørelse for, at disse Folk arbejde under ganske særlige Forhold.

Nu kan den ærede Ordfører lave saa mange Regnestykker, han vil, og søge matematisk at bevise, at disse Funktionærer have det godt, at de ingen Grund have til at klage, at der ingen Grund er

til at hjælpe dem; naar der er Udsigt til en Kommission, maa de Folk virkelig slaa sig til Ro. Ministeren har siddet og grundet i 9 Maaneder, før han fik udspekuleret, at vi skulde have en Kommission, og vi havde maaske ikke en Gang faaet den, hvis Finansudvalget ikke havde rørt ved den Sag og sendt sin Betænkning til Ministeren, saa at han kunde se, at nu var Freden ude, nu kunde man ikke sove længere, nu vilde Sagen komme frem ved Finanslovens 2den Behandling. Saa først satte Regeringen sig i Bevægelse, og saa blev Kommissionen nedsat. Nu skal det være den Trøst og det Haab, man byder disse Funktionærer, hvis Lønning ligger mellem 800 og 1,400 Kr.! Det drejer sig her om mange, mange Tusinde Familier, der sikkert havde sat deres Haab til, at der nu ad denne Vej skulde ydes dem denne Hjælp, som jeg finder i højeste Grad paatrængende nødvendig netop i de nuværende Tider. Men Ministeren vilde jo ikke være med, og saa vilde hans Parti naturligvis heller ikke. Funktionærerne faa saa trøste sig saa godt, de kunne, med Haabet om denne Kommission og om, at der maaske, naar der er gaaet et Aar, kan komme en ringe Hjælp til dem.

Vi gaa nu til Afstemning. Jeg vil naturligvis haabe, at mit Forslag maa blive vedtaget, men det ved jeg er et forfængeligt Haab. Jeg vil da udtale det Haab, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) maa være den eneste Overløber, den eneste, der svigter sit Standpunkt fra i Fjor.

Ordføreren (Blem): Det glæder mig, at det ærede Medlem nu fik Køre- og Timepengene med, derved fik vi et helt andet Billede frem end i hans Tale i Dagsmødet. Naar vi regne disse Ting med og i det hele alt, hvad der er, skal det nok vise sig, at Statsbanernes Funktionærer ikke ere ringere stillede end Postvæsenets. Det er det, jeg har sagt og ført Bevis for, og det skal nok staa fast, thi det er i Henhold til Lønningslovene; det kan det ærede Medlem ikke rokke ved. Jeg kan ogsaa henvise til, at Formanden for Postbudenes Forening offentligt i Bladene har protesteret mod, at Banernes Funktionærer skulde være ringere stillede end Postvæsenets.

Til Slut blot dette, at naar det ærede Medlem siger, at jeg havde udtalt, at der ingen Grund var til at komme Statsbanernes Funktionærer til Hjælp; saa er det lige stik imod, hvad jeg har sagt. Jeg udtalte